

0034-01860

คุณภาพทางจุลชีววิทยาของเนยหมูในเขตกรุงเทพมหานคร

Microbiological Quality of Naem in Bangkok Area

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2542

HCULIB

1000090447

ชื่อเรื่อง คุณภาพทางจุลชีววิทยาของเหنمในเขตกรุงเทพมหานคร
ผู้จัด อิสยา จันทร์วิทยานุชิต
สถานที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีที่พิมพ์ 2543

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำนวนหน้างานวิจัย 42 หน้า

คำสำคัญ คุณภาพทางจุลชีววิทยา เหنم กรุงเทพมหานคร
ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การศึกษาคุณภาพทางจุลชีววิทยาของเหنمในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพทางจุลชีววิทยาของเหنمที่มีคลากและเหنمที่ไม่มีคลากผลักภัย โดยทำการเก็บตัวอย่างเหنمระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2542 ทั้งหมด 60 ตัวอย่าง จำแนกเป็นเหنمที่มีคลาก 15 ตัวอย่าง บรรจุในพลาสติกทึบหมก และเหنمที่ไม่มีคลากผลักภัย 45 ตัวอย่าง บรรจุในพลาสติก 16 ตัวอย่าง ในตอง 14 ตัวอย่าง และไม่ใช้วัสดุใดๆบรรจุ 15 ตัวอย่าง นำมาตรวจหาเชื้อแบคทีเรีย *Salmonellae*, *Staphylococcus aureus*, *Clostridium perfringens* และเชื้อร้า ตามวิธีมาตรฐานของ Association of Official Analytical Chemists (AOAC)

ผลการวิจัยพบเหنمที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก. 1219-2537) ร้อยละ 35 (21/60) เป็นเหنمที่มีคลากร้อยละ 33.3 (5/15) และเป็นเหنمที่ไม่มีคลาก ร้อยละ 35.6 (16/45) โดยในเหنمที่มีคลากพบเชื้อ *Salmonellae*, *S. aureus* แต่ละเชื้อร้อยละ 26.7 (4/15) ส่วนเหنمที่ไม่มีคลากพบเชื้อ *Salmonellae*, *S. aureus* และเชื้อร้า ร้อยละ 22.2 (10/45), 17.8 (8/45) และ 13.3 (6/45) ตามลำดับ โดยตรวจไม่พบ เชื้อ *C. perfringens* ทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง และเมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของเหنمที่มีคลากกับเหنمที่ไม่มีคลาก โดยวิธี standard Z-test พบว่าคุณภาพของเหنمทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.0001)

จากการวิจัยนี้ได้เห็นว่าการบริโภคแทนนดินมีความสี่งต่อการทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิคันนั้นเพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภค ควรจะต้องมีมาตรการและการประสานงานร่วมมือ กันอย่างจริงจังระหว่างหน่วยงานของรัฐ ผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยมีการแนะนำให้ความรู้ในเรื่อง สุขากิน藻อาหารแก่ผู้ผลิต มีบุคลากรสำหรับผู้ผลิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเบื้องต้น ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคในการหลีกเลี่ยงการบริโภคแทนนดินซึ่งมีเชื้อจุลทรรศ์เกินมาตรฐานและสามารถก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพได้

Research Title	Microbiological Quality of Naem in Bangkok Area
Researcher	Isaya Janwitayanuchit
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2000
Sources	Huachiew Chalermprakiet University
No. of Pages	42
Keywords	Microbiological Quality , Naem , Bangkok Area
Copy Right	Huachiew Chalermprakiet University

Abstract

A survey of microbiological contamination of Naem in Bangkok area was conducted during March to October 1999. The purpose of this study was to investigate the microbiological quality of various types of Naem. This included industry-made type (with trade name) and home-made type (without trade name) which were marketed in different packagings. Sixty Naem samples available in the market were collected for the study which consisted of 15 samples of industry-made type and 45 home-made type with different wrapping materials : 16 samples in plastic wrapper , 14 in banana-leaf wrapper and 16 without wrapper. Standard methods of Association of Official Analytical Chemists (AOAC) were used to determine levels of *Salmonellae*, *Staphylococcus aureus* , *Clostridium perfringens* and mold counts.

Results showed that 35% of the samples (21/60) did not conform to the standard of the Thai Industrial Standard Institute (TISI. 1219-1994) of which 33.3 % (5/15) were Naem with trade name and 35.6 % (16/45) were those without trade name. *Salmonellae* and *S. aureus* were detected in 26.7% (4/15) of the trade name type. In addition, *Salmonellae* , *S. aureus* and mold counts were detected in 22.2 % (10/45) , 17.8 % (8/45) and 13.3% (6/45) respectively of home-made type. Standard Z-test was used to compare the microbiological finding of the industry-made and home-made Naem. There was no significant difference between two types of Naem (33.3% VS 35.6% , P=0.0001).

This study suggested that Naem was highly contaminated with microorganisms. Since Naem is usually consumed in uncooked form, the manufacturers should be aware of manufacturing with hygienic processor. Otherwise, consumers should consume cooked Name in order to avoid hazardous risk of having food poisoning.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญนา มาตรถุล คณบดีคณะเทคโนโลยีการแพทย์ ที่ได้กรุณาให้โอกาสและให้การสนับสนุนโครงการวิจัยนี้ อาจารย์นันบนา วงศ์วนิช และอาจารย์นพมาศ อัครจันทร์ไชติ อาจารย์ประจำสาขาวิชาสหศิริ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับการให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ให้ทุนอุดหนุนทำให้การวิจัยในครั้งนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

